

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/30/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201716
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201716.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci žalobcu: UNIVERSAL McCANN Bratislava spol. s r.o., ul. Dr. Vladimíra Clementisa 10/3222, Bratislava, IČO: 35 809 035, právne zastúpený: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, P.O.BOX 58, Bratislava, za účasti: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12965-6000/2015-ON/215 zo dňa 01.10.2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/244/2015-118 zo dňa 03.03.2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/244/2015-118 zo dňa 03.03.2016 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.) rozhodnutie žalovaného č. 12965-6000/2015-ON/215 zo dňa 01.10.2015, ktorým žalovaný zastavil konanie o námietkach podaných žalobcom podľa § 139 ods. 1 písm. c) zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o verejnom obstarávaní).

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že verejný obstarávateľ, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, vyhlásil v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 04.03.2015,

pod značkou 2015/S 044-076344 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 46/2015 zo dňa 05.03.2015, pod značkou 5186-MSS, verejnú súťaž na predmet nadlimitnej zákazky „Komunikačno-informačná kampaň k Operačnému programu Doprava a Operačnému programu Integrovaná infraštruktúra“. Dátum predkladania ponúk bol určený na 17.04.2015 a dátum otvárania ponúk na 27.05.2015. Ponuky do verejného obstarávania predložili traja uchádzači: spoločnosť UNIVERSAL McCANN Bratislava, spol. s r.o. (žalobca), spoločnosť Unimedia, s.r.o. a konzorcium spoločností LOCO AGENCY, s.r.o. a DYNAMIC RELATIONS 2000, s.r.o., pričom ako úspešný uchádzač bolo vybrané konzorcium LOCO AGENCY, s.r.o., so sídlom Lamačská cesta 97, Bratislava a DYNAMIC RELATIONS 2000, s.r.o. so sídlom Rajska 7, Bratislava.

Žalobca listom zo dňa 07.09.2015 podal námietky podľa ust. § 138 ods. 2 písm. f) zákona č. 25/2006 Z.z., smerujúce proti vyhodnoteniu ponúk v predmetnej verejnej súťaži.

Krajský súd mal za preukázané, že úrad listom zo dňa 14.09.2015 vyzval kontrolovaného v súlade s § 138 ods. 10 zákona o verejnom obstarávaní na doručenie písomného vyjadrenia k podaným námietkam.

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 01.10.2015 úrad zastavil konanie žalobcu o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní z dôvodu, že žalobca nespĺnil podmienky vyžadované ust. § 138 ods. 7 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní, a síce, že nepreukázal v konaní o námietkach doklad preukazujúci oprávnenie podpisovať námietky podľa odseku 6 písm. g).

Predmetom súdneho konania bolo ustáliť, či námietky podané žalobcom, v tomto prípade, obsahovali všetky náležitosti obsiahnuté v ust. § 138 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z., a či skutočnosť, že žalobca neprípojil k námietkam splnomocnenie pre štatutárneho zástupcu na podanie týchto námietok, mohla byť dôvodom na rozhodnutie úradu o zastavení konania o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, pretože námietky neobsahujú všetky náležitosti podľa vyššie citovaného § 138 ods. 6.

Spornou teda bolo posúdenie otázky, či bolo povinnosťou žalobcu predložiť spolu s námietkami úradu doklad, z ktorého by vyplývalo špeciálne splnomocnenie štatutárnemu zástupcovi žalobcu, konať v námietkovom konaní za žalobcu.

Z výroku rozhodnutia žalovaného č. 12965-6000/2015-ON/215 bolo podľa súdu nesporné, že konanie o námietkach bolo zastavené podľa § 139 ods. 1 písm. c) zákona č. 25/2006 Z.z., teda z dôvodu, že námietky podané žalobcom neobsahovali všetky náležitosti podľa § 138 ods. 6 citovaného zákona.

Z námietok, ktoré boli podané úradu dňa 07.09.2015 bolo podľa názoru prvostupňového súdu dostatočne zrejmé, že tieto podpísal Radovan Grohoľ, štatutárny zástupca žalobcu, a preto nebolo možné urobiť záver, že námietky podala neoprávnená osoba resp., že na podanie námietok konateľ spoločnosti potreboval ďalšie splnomocnenie. Uviedol, že je nesporné, že ust. § 138 ods. 6 písm. g) vyžaduje podpis navrhovateľa alebo osoby oprávnenej konať za navrhovateľa. Zákon však túto požiadavku ďalej nerozširuje. V žiadnom prípade z citácie predmetného ustanovenia sa, podľa názoru súdu, nedá dospieť k záveru, že by zákon sankcionoval zastavením konania o námietkach nedoloženie špeciálneho splnomocnenia, z ktorého by vyplynula oprávnenosť štatutárnemu zástupcovi, aby mohol podať za žalobcu námietky vo verejnom obstarávaní.

Krajský súd preto konštatoval, že žalobca dňa 07.09.2015 podal námietky v zmysle § 138 zákona č. 25/2006 Z.z., ktoré podľa názoru súdu, spĺňali všetky zákonom vyžadované náležitosti a skutočnosť, že kto je oprávnený konať za žalobcu bola rovnako nesporná. Zákon o verejnom obstarávaní neukladá navrhovateľovi námietok povinnosť priložiť k námietkam aj doklad preukazujúci oprávnenie štatutárneho orgánu konať v mene navrhovateľa. Takéto splnomocnenie by mohol úrad vyžadovať za situácie, ak by podávateľ námietok konal prostredníctvom zástupcu, čo však nie je tento prípad.

Rozhodnutie žalovaného správneho orgánu preto súd prvého stupňa považoval za nezákonné, pretože

žalovaný správny orgán pri výklade sporného ustanovenia, toto ustanovenie vykladal nad rámec zákona, z ktorého nevyplýva, že by mal navrhovateľ námietok, keď ich podáva prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu, povinnosť dokladovať svoje oprávnenie vo vlastnom mene podpisovať námietky. V danom prípade súd konštatoval, že navrhovateľ (žalobca), ktorý podával námietky prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu nemal už žiadnu ďalšiu povinnosť dokladovať iné oprávnenie podľa ust. § 138 ods. 7 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní.

Pri rozhodovaní vychádzal súd z rozhodovacej praxe Krajského súdu v Bratislave, ako aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Sžf 80/2009).

Skutočnosť, že Radovan Grohoľ je konateľom tejto spoločnosti, bola žalovanému dostatočne zrejmá z identifikačných údajov navrhovateľa pri podávaní námietok, ako aj z údajov zapísaných v Obchodnom registri.

Z uvedených dôvodov žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

II.

Voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v zákonom určenej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie malo vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu 1. stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný poukázal na okolnosť, že v danom prípade bolo konanie o námietkach zastavené podľa § 139 ods. 1 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní z dôvodu, že doručené námietky neobsahovali prílohu podľa § 138 ods. 7 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní, a to doklad preukazujúci oprávnenie štatutárneho zástupcu podpisovať námietky podľa § 138 ods. 6 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní, pretože z obsahu predložených príloh námietok nemal žalovaný za preukázané, že konateľ žalobcu je oprávnený v jeho mene konať. Uviedol, že z ustanovenia § 138 ods. 7 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní jednoznačne vyplýva, že jednou z obligatórnych príloh podaných námietok je doklad preukazujúci oprávnenie podpisovať námietky podľa § 138 ods. 6 písm. g) zákona o verejnom obstarávaní. Jedinú výnimku vyplývajúcu zo zákona, kedy doklad preukazujúci oprávnenie podpisovať námietky nemusí byť prílohou podaných námietok predstavuje situácia, ak bol tento doklad uchádzačom predložený verejnému obstarávateľovi. Z uvedených dôvodov nie je možné akceptovať právny názor súdu 1. stupňa. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/62/2007 zo dňa 27. 5. 2008 a na právny názor v ňom uvedený, podľa ktorého, nepostačuje len sprostredkovaná interpretácia z obsahu úkonu uchádzača, neumožňujúca jeho verifikáciu. Nesúhlasil s názorom, že v prípade konania štatutárneho orgánu nie je stanovená povinnosť predložiť doklad preukazujúci oprávnenie podpisovať námietky. Práve predložením dokladu podľa § 138 ods. 7 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní, teda výpisom z obchodného registra, navrhovateľ preukazuje, že osoba, ktorá námietky podpísala, je oprávnená konať za navrhovateľa. Bez predloženia predmetnej prílohy nie je skutočnosť, kto je štatutárnym orgánom navrhovateľa, verifikovateľná.

Žalovaný poukázal na dôvody prijatia prísne formálnych ustanovení upravujúcich proces podávania námietok.

Výčítal súdu 1. stupňa, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, prečo žalovaný nemal povinnosť zastaviť konanie o námietkach, keď prílohou námietok nebolo doklad vyslovene vyžadovaný zákonom, pričom tento nebol predložený ani kontrolovanému. Poukázal na nesprávnosť rozsudku súdu 1. stupňa, ktorý uviedol, že dôvodom zastavenia konania o námietkach bola okolnosť, že námietky neobsahovali náležitosti podľa § 138 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní. Z predmetného správneho rozhodnutia je však zrejmé, že dôvodom zastavenia konania o námietkach bola absencia prílohy podľa § 138 ods. 7 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní.

Na základe uvedených dôvodov dospel žalovaný k záveru, že súd 1. stupňa vec nesprávne právne posúdil a preto žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu zamietne.

III.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom podaní výslovne neuviedol, v čom má spočívať iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa jeho názoru, k takejto vade súdu 1. stupňa nedošlo. Rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, aj je vecne správny v celom rozsahu. Rozhodnutie žalovaného nerozlišovalo medzi konaním štatutárneho orgánu a konaním zástupcu, v dôsledku čoho žalovaný nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní. Zo samotného spisu vedeného verejným obstarávateľom, ako aj zo zoznamu podnikateľov, mal mať žalovaný preukázané oprávnenie pána Radovana Grohoľa konať menom žalobcu. Úrad v minulosti nemal žiadne pochybnosti o tomto oprávnení.

Poukázal na príslušné ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní, § 138 ods. 7 písm. c), § 128 ods. 3 a zdôraznil, že priamo zo zákona platí fikcia predloženia údajov obsiahnutých v zozname podnikateľov verejnému obstarávateľovi.

Na základe uvedených dôvodov, ako aj v zmysle jeho predchádzajúcich stanovísk, je rozsudok súdu 1. stupňa vecne správny, a preto ho žiadal potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

IV.

Pribratý účastník konania, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa s dôvodmi odvolania v plnom rozsahu stotožňuje a navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmeniť tak, že žalobu zamietne.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 v spojení s ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., bez nariadenia pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) s tým, že po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (ust. § 156 ods. 1 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (ust. § 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 250i ods. 3 O. s. p. na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie

dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, s jeho právnym posúdením danej veci a aby zbytočne neopakoval skutočnosti už známe účastníkom konania, na zdôraznenie správnosti jeho právnych záverov, uvádza:

V konaní nebolo sporné, že Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, vyhlásilo v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 04.03.2015, pod značkou 2015/S 044-076344 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 46/2015 zo dňa 05.03.2015, pod značkou 5186-MSS, verejnú súťaž na predmet nadlimitnej zákazky „Komunikačno-informačná kampaň k Operačnému programu Doprava a Operačnému programu Integrovaná infraštruktúra“. Dátum predkladania ponúk bol určený na 17.04.2015 a dátum otvárania ponúk na 27.05.2015. Ponuky do verejného obstarávania predložili traja uchádzači: spoločnosť UNIVERSAL McCANN Bratislava, spol. s r.o. (žalobca), spoločnosť Unimedia, s.r.o. a konzorcium spoločností LOCO AGENCY, s.r.o. a DYNAMIC RELATIONS 2000, s.r.o., pričom ako úspešný uchádzač bolo vybrané konzorcium LOCO AGENCY, s.r.o., so sídlom Lamačská cesta 97, Bratislava a DYNAMIC RELATIONS 2000, s.r.o. so sídlom Rajská 7, Bratislava.

Predmetom odvolacieho konania bolo ustáliť, či námietky podané žalobcom v tomto prípade obsahovali všetky náležitosti obsiahnuté v ustanovení § 138 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. a či skutočnosť, že námietky boli podpísané osobou oprávnenou konať za žalobcu je dôvodom na rozhodnutie úradu o zastavení konania o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. c/ zákona, pretože námietky neobsahujú všetky náležitosti podľa ust. § 138 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní. Spornou bolo posúdenie otázky, či bolo povinnosťou žalobcu predložiť spolu s námietkami úradu doklad (výpis z obchodného registra), z ktorého by vyplývala oprávnenosť Radovana Grohoľa konať za žalobcu. Z výroku rozhodnutia žalovaného č. č. 12965-6000/2015-ON/215 zo dňa 01.10.2015 je zrejmé, že konanie o námietkach bolo zastavené podľa § 139 ods. 1 písm. c/ zákona o verejnom obstarávaní, teda z dôvodu, že námietky podané žalobcom neobsahovali všetky náležitosti § 138 ods. 6 a 7 citovaného zákona. Z námietok žalobcu, podaných formou príslušného tlačiva, doručených žalovanému dňa 07.09.2015 vyplýva, že uvedené námietky podpísal Radovan Grohoľ, konateľ žalobcu, uchádzača v predmetnom verejnom obstarávaní.

Z ustanovenia § 138 ods. 6 písm. a/ citovaného zákona vyplýva, že námietky musia obsahovať v tomto prípade identifikačné údaje navrhovateľa. Námietky, podané žalobcom na strane 1. bod 1., obsahujú identifikačné údaje navrhovateľa tak, že po označení žalobcu menom, sídlom, IČO, kontaktných údajoch, je ako osoba oprávnená konať v mene uchádzača uvedený Radovan Grohoľ, konateľ žalobcu.

Z pripojeného administratívneho spisu, ako aj z dokladov predložených žalobcom do verejnej súťaže tak, ako boli doručené verejnému obstarávateľovi vyplýva, že spoločnosť žalobcu je vedená Úradom pre verejné obstarávanie podľa § 128 zákona o verejnom obstarávaní v zozname podnikateľov, ktorí preukázali spôsobilosť na uzatváranie zmlúv alebo rámcových dohôd vo verejnom obstarávaní, pod registračným číslom: 2014/2 - PO - D2716. Z ods. 36 cit. ustanovenia zároveň vyplýva, že údaje zapísané v zozname podnikateľov sú účinné voči každému verejnému obstarávateľovi a obstarávateľovi, nie je potrebné ich v postupoch verejného obstarávania overovať.

Podľa názoru najvyššieho súdu, samotná súťaž návrhov, vyhodnotenie návrhov uchádzačov, ako aj námietky voči vyhodnoteniu, spadajú pod pojem postup vo verejnom obstarávaní, a preto je aj v prípade podania námietok priamo navrhovateľom potrebné prihliadať na údaje vyplývajúce zo zápisu v Zozname konateľov, ktoré nie je potrebné overovať. Z dokladov predložených žalovaným vyplýva, že si zabezpečil výpis zo Zoznamu podnikateľov vedeného úradom, z ktorého vyplýva, že Radovan Grohoľ je štatutárnym orgánom uchádzača. Zoznam podnikateľov predstavuje informačný systém verejnej správy, ktorého správcom je žalovaný (§ 128 ods. 9 ZVO). Jedným z dokladov pre zápis podnikateľa do Zoznamu podnikateľov vedeného žalovaným je aj výpis o zapísaní podnikateľského subjektu do príslušného obchodného registra, z ktorého vyplýva, kto je oprávnený v mene daného podnikateľa konať, a teda, že Radovan Grohoľ je v danom prípade jedným z konateľov uchádzača, oprávneným

konať v mene spoločnosti samostatne. Z dokladov predložených vo verejnej súťaži nevyplývalo, že by za žalobcu konala iná osoba, ako osoba oprávnená na to podľa zápisu v obchodnom registri, predloženého pri zápise žalobcu do Zoznamu podnikateľov, vedeného Úradom pre verejné obstarávanie, teda žalovaným. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že za žalobcu podané námietky proti vyhodnoteniu ponúk (§ 138 ods. 2 písm. g/ ZVO) podpísal Radovan Grohol, jeden z konateľov žalobcu oprávnených na samostatné zastupovanie žalobcu, čo mal žalovaný preukázané z dokladov, ktorými disponuje a ktoré nie je potrebné overovať. Podmienky na zastavenie konania podľa § 139 ods. 1 písm. c/ z dôvodov nesplnenia náležitostí podľa § 138 ods. 6 písm. g) v spojení s ust. § 138 ods. 7 písm. c), v danom prípade teda neboli dané, pretože predloženie dokladu preukazujúceho oprávnenie podpisovať námietky zákon vyžaduje len v prípadoch, ak takýto doklad nebol predložený kontrolovanému.

Ako už odvolací súd vyššie uviedol, žalobca je subjektom zapísaným v Zozname podnikateľov vedeným žalovaným na základe dokladov, súčasťou ktorých je aj výpis z obchodného registra žalobcu, ktorý bol predložený kontrolovanému. Žalovaný disponuje požadovaným dokladom - výpisom z obchodného registra, obsahujúceho údaj o osobe oprávnenej konať v mene navrhovateľa. Z uvedeného možno preto logicky vyvodit' záver, že zápis do Zoznamu podnikateľov splnil funkciu dokladu preukazujúceho, kto je oprávnený podpisovať (konať) za navrhovateľa.

Najvyšší súd v danom prípade poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 3Sžf/80/2009, podľa ktorého: „Keďže v tomto prípade zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že za žalobcu podané námietky proti vylúčeniu uchádzača podpísal Ing. M. G., jeden z členov predstavenstva žalobcu oprávnených na zastupovanie žalobcu, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu bez ďalšieho urobiť záver, že námietky podala neoprávnená osoba. Predovšetkým ten, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza (§ 15 ods. 1 Obchodného zákonníka). V tomto prípade z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že konanie o námietkach bolo zastavené aj z dôvodu nedoloženia dokladu, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za navrhovateľa. Samotné znenie § 139 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 139 ods. 6 zákona č. 25/2006 Z.z. neobsahuje povinnosť navrhovateľa v konaní o námietkach, aby predložil aj doklad preukazujúci plnomocnenstvo na úkon podania námietok pre osobu oprávnenú konať za navrhovateľa. Z tohto dôvodu nie je ani podľa názoru senátu odvolacieho súdu pre uvedený nedostatok konanie o námietkach zastaviť“.

Na základe vyššie uvedených dôvodov nebol ani v tomto prípade, podľa názoru senátu odvolacieho súdu, daný zákonný dôvod na zastavenie konania o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. c) zákona o verejnom obstarávaní.

Odvolací súd nezistil v konaní a rozhodnutí krajského súdu vadu, ktorá by mala vplyv na zákonnosť jeho rozsudku, ktorý je vo svojom výroku vecne správny, a preto senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/244/2015-118 zo dňa 03.03.2016 ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu senát Najvyššieho súdu zistil, že žalobcovi iné trovy okrem trov právneho zastúpenia zo spisu nevyplývajú (§ 151 ods. 2 OSP) a trovy právneho zastúpenia účastník v lehote podľa § 151 ods. 1 veta druhá OSP nevyčísľil, odvolací súd preto o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal (§ 151 ods. 2 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.